

ность и вашыя палатъ; нека тѣ бжджтъ стража оооло ви; и нека сичкыйтѣ свѣтъ са научи отъ васъ въ що състои истинното благополучіе.

„Никога не забравяйте че царьетѣ не царуватъ за собственната си слава но за доброто на народытѣ. Добринытѣ които струватъ са поменуватъ до найотдалеченытѣ вѣкове, а злинытѣ, които вършжтъ, умножаваатъ са изъ родъ въ родъ до найкъсеното потомство. Едно лоше царуванье причинява нѣкога злинытѣ на много вѣкове.

„Найвече пазете са отъ гнѣвливостьта си: тя е единъ врагъ който ще ви придружава до смъртъ, тя ще са вмъкне въ совѣтытѣ ви, и ще ви повреди ако я послѣдовате. Гнѣвътъ прави да са изгубватъ често нааиблагопріятнытѣ обстоятелства; той ражда наклонности и своенравія дѣтинскы въ повреда на найголѣмы интересы; поради него често найважны работы са рѣшавотъ неразмислено и безъ вниманіе; той помрачава ддарованіята, унижава доблестыта, прави чиловѣка нешостоянъ, слабъ, и неспособенъ. Пазете са прочее отъ този неприятели.

„Бойте са боговетѣ, Телѣмахе! Божыйтѣ страхъ е найголѣмото съкровище за чловѣческото сърце: съ неого ще ви доде мждростьта, правдата, радостыта, чистгытѣ удовольствія, истинната свобода, сладостното изобиліе и неукоризненната слава.

„Оставямъ вы, о сыне Одиссеевъ; но моята мждрость нема да вы остави никога, ако вѣрвате вынжгы че безъ нея не можете нищо. Време е да са научите самы да вѣрвите. Азъ са отдѣлихъ отъ васъ въ Финикія и въ Салентъ за да вы приучж на лишеніето отъ туй наслажденіе, както майката която отбива дѣтеето си отъ цицата за да му даде поѣлка храна.“

Едва богынята изрече тѣзи думы, и са издигнж на въздуха като са обви отъ златосинъ облакъ въ който станж невидима. Телѣмахъ, рыдающъ, очуденъ и смдугтенъ колѣнчи на земята и като издигнж ржцѣ къмъ небето помолн са умилително; послѣ отиде и разбудди другарытѣ си, тръгнж си бърже и като стигнж въ Итавка намѣри баца си у вѣрнаго Евмея.

КРАЙ.